

Einki "dream-team" í SvF

Tróndur Djurhuus sjónvarpsstjóri filist á at, sagt verður at SvF koyrir sum vanligt hóast verkfall

Helena Debes Højgaard

Hóast hart rakt av verkfallinum hevur Sjónvarp Føroyar higartil megna at bjóða sínum hyggjarum eina heilt hampuliga sjónvarpsskrá. Men sum Tróndur Djurhuus stjóri á SvF sjálvur sigur:

- Vit fáu sum eru til arbeiðis vilja ikki lýsast sum nakað "dreamteam", og eg vil harðliga gera vart við, at sera stórir saknur er í hvørjum einasta av okkara verkfallsrakta arbeiðsfólki.

At sjónvarpsskráin, hóast verkfall, hevur verið so frag, sum hon er, kemst m.a. av, at SvF hevur rætuliga fitt av fólki í læru og stávvenjing. Alt í alt eru 8 læringar og starvsnæmingar til arbeiðis, umframt

stjóran og ein marknaðarleiðara, sum ikki er limur í Starvs-mannafelagnum. Við góðari tilrættarlegging megna hesi akkurát at gera tað arbeiði, sum skal til fyri, at SvF kann senda nakrar tímar um kvöldið.

Men tað er bara ein spurningur um tíð, so gongur hetta ikki longur. Tveir av teimum fimm teknikalærslingunum, fara t.d. aftur í skúla 5. apríl. Umframt hetta verður tann goymslan av sendingum, ið stovnurin hevur havt liggjandi, uppbrúkt.

- Í lotuni snór tað seg um 16 føroyskar sendingar, ið ikki verða gjørdar, og tað tilfar vit fáa sendandi frá útlandinum, náu vit ikki at hyggja ígjøgnum, og sostatt ikki nytt.

Men sjónvarp er meir enn bara

Saman við síni skerdu manning leggur stjóri í SvF arbeiðsdagin til rættis

Mynd: Jens K. Vang

ein sjónvarpsskrá. Alt tað umsitingarlaga arbeiði, sum er á einihvørjari sjónvarpstøð verður ikki gjørt. Eingin situr móttøkuni, eingin í bókhaldinum, eingin í bandasavninum, og eingin er at hava EDV-ið um hendi. Alt samskipti við útheimini liggur

eisini lamið.

Um verkfallið heldur áfram, kann SvF ikki við vissu tryggja hyggjarunum nakra tíðindatænastur.

- Eftir besta fôrleika, fara vit at leggja størsta dentin á, at bygda-fólkið, sum longu er harðast rakt

fallinum í aðrar mátar, ikki gerst verri fyri, tá ið talan er um sjónvarp. Alt annað má síðani koma í aðru roð, sigur Tróndur Djurhuus sjónvarpsstjóri.rættis.

Útsjón - um loftmiðlar okkara

Skerdir boðberar

Eg veit ikki, um fólk gerast ríkari av at fara í verkfall. Ei heldur, hvør ágoðin ella missurin hjá samfelagnum fer at verða... Men onkusvegna hendir eitt temposkipti í landinum, tá ið Útvarpið nærum tigur og Sjónvarpið roynir at senda - um ikki annað, so í hampuligari nøgd.

Í nakrar dagar mugu føroyingar sjálvir klára andaktina. Veðrinum finna vit skjótt útav og ófrættatiðindini úr tí stóru verð kunnu bjóða. Sjálvt Jákup Magnussen og Helga Jacobsen kann ein venja seg av við fyri eina tíð, sum var tað tubakk ella onkur annar óvani.

Ikki tí! Útvarpið kann vera stak hugnaligt um morgnarnar. Og eg havi onki imóti Jákupi ella Helga. Men kanska er tað gott at bróta rutinuna.

Sum lærari upplivi eg at koma til eina reina skúlatálva, laga meg eftir einari nýggi Fólkskúlaalóg og byrja uppá eitt nýtt skúlaár. Sjómennirnir byrja uppá nýggjar tús, seta kós av ný, finna aðrar fiskileiðir.

Kanska er samfelagið ikki so stirvið ella stoðufast, sum vit ganga runt og halda. Og hvør sigur, at leisturin, sum

Útvarp Føroya verður skorin eftir ikki kann skerast oðrvísi.

Úttan at skula leggja meg út í trætu-na á arbeiðsmarknaðinum, so haldi eg, at starvsfólkini í almennu loftmiðlunum nú hava eitt frálikt høvi til at reflektera yvir sitt dagliga yrki. Kann arbeiðið skipast oðrvísi? Er tíðindaflutningur, sum vit annars kenna hann her á landi, tann optimali? Kann útvarpið troyta onnur mið, fáa nýggj hugskot á talvuna, gerast meira fjøltáttá í vavi og innihaldi? Kanska tíðin er farin frá, at fólk einans vilja hava útvarpið frá sum bakgrunsmusikk ella óljóð, sum Eyðun Andreassen visti á í einari sending um public service í ÚF herfyri. Skjótt fara nærútvarp og nýggja sendistøðir at bjóða seg fram. Verður verkfall aftur um eini tvey ár, so er tað hugsandi, at aðrar rásir stjála bílleiði ella ljóðið. Í dag eru tað nógvar føroysk børn, sum gleða seg meira at chatta eftir skúlatíð, enn at hoyra barnaútvarpið. Og parabolurin er ikki í verkfalli!

Annars haldi eg, at eitt korter til **Dag og Viku** er uppá nógvar mátar passaligt til føroysk viðurskipti.

Tað tykist sum um Sjónvarpið leggur nógva orka í at gera eina tíðinda-sending, ið skal vara ein hálvan tíma,

triggar ferðir um vikuna, í staðin fyri at brúka kreftirnar oðrvísi. Hvat við at senda eina stutta tíðindasending umleið 10 - 15 minuttir hvønn dag, kanska fyrr uppá kvöldið og á tann hátt fáa tíð og kreftir at gera aðrar sendingar, har børn og ung sleppa betur uppí part, har útjaðarin veruliga verður hoyrdur og føroyskt undirhald aftur kemur á skrána. Longru rapportasjur og meiri bygdaslig innslog kundu fingið innivist í t. d. einari viðkari tíðindasending hvørt friggjakvöld.

Aftur til verkfallið

Tað tykist lógið, at journalistar á Sosialurin og Dimmalætting í hesum døgum sleppa at fylla blóðini, nú kollegarnir í loftmiðlunum streika. Hóast parturin hjá stjórnum í Útvarpi Føroya og Sjónvarpi Føroya ikki liggur eftir, so haldi eg, at leikluturin hjá almennu fjølmiðlunum er torførur at skilja. Tróndur hevur Beintu og nøkur onnur, sum ikki eru í Starvsman-nafelagnum, at hjálpa sær í Vørðsluni. Jógván Jespersen tykist enn meiri skerur í Sortudíki.

Men tá ið stjórarnir, saman við hjálparfólkum, kunnu senda **handilslysingar, V4 og Gekk**, so kundu yvir-

Steintór Rasmussen, lærari, skrivari:

menninir umborð á Ternuni kanska siglt einar tveir túrar um dagin. Ella hvussu?! Tann stóri spurningur týskvöldið, var tó meira um sjónvarpið líktist ov nógvar sær sjálvum við nær-um ongari manning. Talan er um skerda tíðindasending, men sent verður tað mesta av kvöldinum. Einans børnini, sum hava vant seg við barnasjónvarp kl. sjey, eru fullkomiliga við skerðan lut. Ikki eiga tey stóran lut í verandi trætu á arbeiðsmarknaðinum, men kanska gerast tey nú meiri medvitað um, hvat veruligt fakfelagsstrið kann merkja fyri dagligdagin.